

bestyrelsen har oplyst, at kommunen på grundlag af det almindelige trangskriterium i lov om offentlig forsorg hidtil har behandlet personer, der samlever som ægtefæller uden at være gift, som ægtefæller. Det har dog været en forudsætning herfor, at det i de enkelte tilfælde kunne konstateres, at parterne havde fælles udgifter og accepterede at leve sammen som mand og kone. På tilsvarende måde har kommunen behandlet forhold, hvor 2 personer lever sammen og har fællesbarn. Endelig har kommunalbestyrelsen oplyst, at i situationer, hvor den ikke-forsorgssøgendes personindtægt skønnes at være ringe for eksempel på grund af arbejdsløshed eller sygdom, udbetales der sædvanligvis ansøgeren halvdelen af det i henhold til de vejledende regler fastsatte beløb til ægtepar.

I tilknytning hertil bemærkes, at socialministeriets praksis, der har fundet udtryk i afgørelse af en række ankesager i de seneste år, hviler på forsorgslovens regler om forsørgelsespligt, dvs. at gifte personer har sådan pligt, hvorfor der skal tages hensyn til den anden ægtefælles indtægter. Samlevende ugifte personer har ikke forsørgelsespligt overfor hinanden, men der tages ved bedømmelsen af den ene persons trang hensyn til den økonomiske fordel, vedkommende har af samlivet med den anden part.

Spørgsmål 43:

Kan bestemmelserne i § 37, stk. 2, sidste pkt., og § 38, 1. pkt., anvendes analogt på faste samlivsforhold?

Svar:

Spørgsmålet må besvares benægtende. I den sociale lovgivning må „en ægtefælle“ fortolkes som en ægtefælle efter reglerne i den familieretlige lovgivning.

Spørgsmål 43 a:

Giver den bebudede ændring af børnetilskudsloven, hvorved man strammer bestemmelserne for de papirløse ægteskaber, anledning til at overveje, om de til grund herfor liggende synspunkter også bør komme til udtryk i bistandslovforslaget?

Svar:

Den omtalte ændring af børnetilskudsloven — som afløses af et forslag om fuld-

stændig afskaffelse af de forhøjede børnetilskud til enlige forsørgere og forældre, der begge er pensionister — giver ikke anledning til overvejelser om lignende ændringer i bistandslovforslaget. Dette må ses i sammenhæng med, at bistandslovforslaget ikke giver hjemmel for udbetaling af de faste ydelser, der ensidigt beror på ansøgerens formelle ægteskabelige stilling. Ved den individuelle bedømmelse, der skal anlægges efter bestemmelserne i lovforslaget, må der altid tages hensyn til de faktiske forhold, herunder til et „papirløst ægtepars“ fordel ved fælles husførelse.

Spørgsmål 44:

Kan der gives en redegørelse for, hvor hurtigt man efter gældende praksis kræver, at en hidtil hjemmegående hustru skal tage arbejde uden for hjemmet i en trangssituation? I hvor høj grad tages der ved afgørelsen hensyn til, om der er børn i hjemmet?

Svar:

Socialministeriet har bedt om en udtalelse om spørgsmålet fra Københavns, Odense, Århus og Ålborg kommuner.

Københavns magistrats 3. afdeling har oplyst, at der ikke i kommunen stilles krav om, at en hidtil hjemmearbejdende hustru i en trangssituation skal tage arbejde uden for hjemmet. Kun i ganske særlige tilfælde, hvor der er tale om en ung eller yngre barnløs hustru, og trangssituationen er af længere varighed vil dette spørgsmål blive taget op.

Odense magistrats 3. afdeling har oplyst, at kommunen ikke kender tilfælde, hvor der er stillet krav om, at en hidtil hjemmegående hustru skulle tage arbejde uden for hjemmet i en trangssituation — i hvert fald ikke i de tilfælde, hvor trangssituationen skyldes reduktion i eller bortfald af ægtefælles indtægter. Først i forbindelse med en permanent trangssituation vil der blive gennemført en mere almindelig rådgivning og vejledning over for begge ægtefæller, men såfremt den hidtil hjemmegående hustru holder fast ved, at hun ikke ønsker arbejde uden for hjemmet, vil man normalt følge hende i dette ønske. Det sidste gælder særligt i de situationer, hvor der er børn i hjemmet.

Århus magistrats 3. afdeling har oplyst, at